

4a sessió del grup de Treball de Serveis Socials del CMBS

Data de la reunió: 16/01/2025

Hora de la reunió: 16:30 h

Lloc: Casal Transformadors

Format: Híbrida

Assistents:

Manuel Aguilar, Núria Beltran, Teresa Bermúdez, Lara Bogni, Lourdes Borrell, Àngels Canals Vilà, Fina Contreras, Teresa Crespo, Sònia Fuertes, Lourdes Garcia, Juanjo González, Mariona Puigdemívol, Mont Rovira, Montserrat Saltó, Jordi Sabater, Lluís Torrents, Pep Villarreal, Eva Caballero.

Assistents en línia:

Alícia Álvarez, Xènia Carné, Sílvia Delgado , Albert Sales, Marta Sanagustí, Àngels Sogas.

Acta

En la quarta sessió de treball del Grup de Treball de Serveis Socials, dedicat a l'emergència habitacional, es van valorar les propostes rebudes en relació a aquesta problemàtica, amb l'objectiu d'avançar cap a la redacció d'un document de propostes i reflexions del Grup, que es presentarà per a la seva aprovació en la propera sessió (la darrera que es dedicarà a la problemàtica de l'emergència habitacional).

Es van presentar dos documents amb propostes, a més d'un esquema elaborat pels co-coordinadors del Grup, que organitzava vuit punts clau a entomar en el futur, sense entrar en propostes específiques.

Es va reconèixer que molts dels problemes discutits transcendeixen les competències i responsabilitats de l'Ajuntament i els serveis socials, destacant tres àrees principals: la manca d'habitatge assequible com a problema estructural, les barreres específiques per a persones estrangeres sense permís de residència, i la complexitat metropolitana que afecta Barcelona i els seus problemes habitacionals.

Es va remarcar la importància d'una visió conjunta per articular estratègies sòlides, apuntant a la gran diversitat de situacions relacionades amb la manca o pèrdua d'habitatge, i a la necessitat de que existeixi una vertadera coresponsabilitat entre diferents entitats i nivells de govern. També es va mencionar la falta d'una visió global quantitativa sobre la situació habitacional a Barcelona.

Els assistents a la reunió van manifestar el seu acord en relació a la necessitat de reforçar la capacitat d'acció preventiva, per tal de detectar riscos de pèrdua d'habitatge i normalitzar l'accés als circuits de suport quan es produeixen dificultats de pagament. Entre d'altres propostes, es va esmentar el reforç del paper dels diversos mecanismes de suport, com el SIPHO, o bé la mediació amb propietaris. es considera molt important desenvolupar una bona capacitat de treball conjunt des de la primera denúncia per afrontar situacions problemàtiques i de generar un circuit que permeti la detecció i actuació precoç en casos de vulnerabilitat.

Tot i la necessitat inqüestionable de disposar d'una bona capacitat d'allotjament temporal, aquesta es considera la resposta menys desitjable, i es reflexiona sobre l'abast i la gestió d'aquests allotjaments temporals. Es recorda que el concepte clau és urgència i des de l'Ajuntament s'apunta la necessitat de definir la urgència assenyalant que hauria de ser una forquilla entre sis mesos i un any. D'altra banda, potser caldria repensar les solucions d'allotjament que ofereix l'Ajuntament i cercar límits sostenibles en el seu ús. També es va fer esment a la necessitat de disposar d'una oferta diversificada d'allotjament, adaptada a les necessitats individuals (per exemple, habitatge amb suport).

Es va destacar la importància de vincular l'ajuda a l'accés a l'habitatge més que a l'acompanyament social, suggerint un suport específic per trobar solucions d'allotjament permanents. Aquest suport requereix un coneixement detallat del mercat de l'habitatge i dels mecanismes d'accés disponibles.

L'acompanyament social hauria de ser voluntari i adaptat a les necessitats i circumstàncies de cada persona , i s'hauria de treballar des d'una perspectiva continuada, amb una aportació específica de les entitats socials, els professionals socials i també els mateixos usuaris dels serveis, per aprofitar el seu coneixement i experiència directa. Així, per exemple, es va remarcar la importància de treballar amb les famílies allotjades en allotjaments temporals per entendre millor les seves necessitats i millorar els processos i serveis oferts. Un altre exemple podria ser la creació d'un model de col·laboració públic-privat similar al "Labora" per fomentar la coproducció i la col·laboració en l'àmbit de l'habitatge.

Però no només això: el reforç del rol de les entitats serà insuficient, si no es complementa d'un canvi de visió en la governança. I així, es veu com a imprescindible desenvolupar una més forta col·laboració interadministrativa, de manera molt especial en l'àmbit metropolità. És imprescindible una governança conjunta per superar els desafiaments que aquesta situació presenta, per exemple a l'hora de trobar fórmules àgils i senzilles per tal de mobilitzar habitatge: algunes propostes que es comenten són fer acords amb propietaris per rehabilitar habitatges, convertir locals en habitatges dignes, o tenir capacitat de finançar alternatives d'habitatge dignes.

Per altra banda, també es va comentar la necessitat de millorar el coneixement i la consciència sobre la situació habitacional, incloent un millor registre de les entrades i sortides dels dispositius d'allotjament i una comprensió més profunda dels perfils socials de les persones afectades. També es va mencionar la importància de conèixer els costos de les diferents respostes habitacionals per avaluar la seva eficàcia i cost-efectivitat.

En l'àmbit de la gestió, es va informar dels progressos aconseguits des de la implementació dels actuals protocols d'actuació, incloent la reducció del nombre de persones i el temps d'estada en allotjaments temporals (disminució del 75% al 66% en les persones allotjades durant més d'un any). Amb tot, es reconeix que les situacions d'urgència tendeixen a prolongar-se més del previst.

Encara en aquest àmbit, es va posar de manifest la dificultat dels processos administratius i la necessitat de treballar conjuntament amb altres administracions i sectors, com el judicial o el de l'habitatge. També es va fer especial èmfasi en la protecció de la infància, identificant la necessitat d'una intervenció específica per als casos d'infants en risc i la col·laboració amb equipaments especialitzats i la DGAIA per prioritzar aquests casos.

Ja per acabar, es va acordar la creació d'un document de propostes per millorar, concretar i implementar les estratègies discutides, amb la possibilitat d'incloure aportacions de les entitats i persones participants en la sessió.

En aquest aspecte, es va aclarir quin hauria de ser l'abast de la participació en la creació de les propostes, subratllant que algunes decisions dependran de dinàmiques internes i organitzatives de l'Ajuntament i que s'hauria d'evitar entrar en detalls massa específics que podrien limitar la flexibilitat en l'aplicació de les mesures.